

日本語・タイ語における「非限定」の連体修飾節

Somkiat Chawengkijwanich

本稿は日本語とタイ語における「非限定」の連体修飾節を比較対照したものである。一般には「非限定」の機能は「情報付加」だとされるが、「非限定」の中には「非限定」でありながら、主名詞に対し「限定」を行っているものも存在する。しかし、この場合の限定というのは、「限定」の連体節のそれと違い、他のものとの区別ではなく、主名詞自身の他の（時の）状態との区別をするといった限定である。これを仮に「場面限定」と呼び、「非限定」をまず「情報付加」と「場面限定」とに分け、両言語の連体修飾節を比較対照した。この両者には、前者は疑問のスコープに入ることができないのに対し、後者はできるといった統語的な違いもある。

「情報付加」はさらに３種類に分けられ、全てが日本語・タイ語ともに観察できる。一方、「場面限定」は日本語では、主節の述語が対象に「事物」ではなく「事態」をとる場合とそうでない場合とがあるが、タイ語では前者しか存在しない。

อนุพากย์คุณศัพท์ ชนิด “ไม่เฉพาะเจาะจง” (Non-restrictive) ในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

สมเกียรติ เชวงกิจวานิช

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนุพากย์คุณศัพท์ชนิด “ไม่เฉพาะเจาะจง” ในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ว่าสามารถแบ่งได้เป็นกี่ประเภท

ผู้เขียนได้แบ่งอนุพากย์คุณศัพท์ชนิด “ไม่เฉพาะเจาะจง” ออกเป็น ๒ ชนิดใหญ่ๆ คือชนิด “ให้ข้อมูลเสริม” และ ชนิด “เฉพาะเจาะจงเฉพาะสถานการณ์” โดยทั้ง ๒ ชนิดมีความแตกต่างกันทางไวยากรณ์คือ คำแสดงคำถามสามารถปรากฏได้เฉพาะในอนุพากย์๑ ชนิด “เฉพาะเจาะจงเฉพาะสถานการณ์” เท่านั้น

ผลการเปรียบเทียบอนุพากย์คุณศัพท์ชนิด “ไม่เฉพาะเจาะจง” ในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย สรุปได้ดังนี้

		ภาษาญี่ปุ่น	ภาษาไทย
ชนิด “ให้ข้อมูลเสริม”	๑. ให้ข้อมูลเสริมแก่คำนาม	มี	มี
	๒. ให้ข้อมูลเสริมแก่นุพากย์หลัก	มี	มี
	๓. ไม่ปรากฏภาคประธานในอนุพากย์หลัก	มี	มี
ชนิด “เฉพาะเจาะจงเฉพาะสถานการณ์”	๑. กริยาเฉพาะ	มี	มี
	๒. กริยาทั่วไป	มี	ไม่มี